

1706 (2)
Català

17

lo vincle que dita Dona Anna sposà en dita capitols matrimonials
IESVS, MARIA, IOSEPH.

**PER
LO ILLVSTRE**

**MARQUES DE RVPIT,
Y VESCOMTE DE**

IOCH.

C O N T R A

**LO ILLVSTRE DON
FELIX DE MARIMON, DEL**

**CONSELL DE SA MAGESTAT EN LO
Supremo de Arago.**

*A relació del Magnífich Doctor Vicens de Sabater, del Consell
de sa Magestat.*

Not. Cervera.

PERQUE ab mes claredat conste, que la
renunciació feta per Dona Maria de Pe-
rapertussa, y de Erill en favor de Dona
Anna Despalau, y de Erill sa germana,
en los Capitols matrimoniais fets en lo
any 1546. entre dita Dona Anna, y Don
Enrich Despalau son marit, no te correspectivitat alguna, ab

A lo

M Col Cat

lo vincle, que dita Dona Anna aposà en dits Capitols matrimoniales, en favor de sos fills, y descendents, y en defecte de aquells en favor de dita Dona Maria, y son hereu, ni que dit vincle tinga correspectivitat alguna, ab dita renunciació se ponderan algunas rahons, que ja estàn deduhidas en procès, y altres, que no se son deduhidas.

2 Primerament se suposa, que la dita renunciació, es de diferent naturalesa, que la del dit vincle, & è contra, y tenen entre si causas diferents. Primò, per ser diferents disposicions. Secundò, perque en la dita renunciació agitur de mero contractu, y en lo dit vincle controverteixen los Doctors, y la opinió mes comuna es, que es especie de vltima voluntat. Tertió, que la renunciació de sa naturalesa luego forti son degut efecte; y lo vincle no poguè tenir lloch fins à la mort dels contrahents. Quartò, perque en dita renunciació nos pugue dubtar de captatoria institutione, secus in dicto vinculo. Quintò, perque podia molt be subsistir la dita renunciació, sens que ditas germanas haguessen format lo dit vincle reciproch, & è contra. Y que dita renunciació, y dit vincle, tingan causas diferents patet, perque la causa principal, y final per la qual feu dita Dona Maria dita renunciació, fou los 4000^l. que li prometè donar dita Dona Anna, per lo valor de la mitat de la Baronia de Gelida, y la causa, que moguè à las ditas dos germanas en fer lo dit vincle, fou lo volerse prosseguir la vna à la altra, è continuar lo bon amor fraternal, que entre ellas dos era, y conformarse ab lo dret, y equitat, y considerant, que la dita Baronia era estada de llurs predecessors, aixi que essent diferent la naturalesa de dita renunciació de la del dit vincle, & è contra, y tenir diferent causa lo dit vincle, de la dita renunciació, & è contra, es cert en dret, que encara que lo pacte de dita renunciació, y lo pacte de dit vincle, se troben continuats en vn mateix instrument, en manera alguna se podan dir correspectius, punctim Urceol. de transact. quest. 97. num. 27. & 28. Cyriac. contr. forens. tom. I. contr. 99. à num.

3

20. ad 28. & præcipuè num. 25. Merlin. de pig. post tract. decis. 142. num. 23. & 24. Put. decis. 171. num. 4. 5. 6. & 7. lib. 2. & decis. 214. tot. lib. 3. Gratian. discep. for. cap. 353. num. 32. tom. 5.

3 Del sobredit infereixen los Doctors, que si per respecte de vna convenció, o pacte, se rescindeix vn contracte, nos rescindeix empero in totum; ans be se sustenta per respecte dels altres pactes, com es Cyria. en la dita *controver.* 90. num. 28. & 29. Urceol. de transact. en la dita *quest.* 97. à num. 5. & *maximè* num. 10. & 16. Cancer *var. par.* 3. cap. 17. num. 68. *cum seq.* ahont aporta molts exemples.

4 Secundó, exclou tambe dita correspectivitat, lo no poder esser moguda dita Dona Maria en fer la dita renunciació per raho del vincle, que dita Dona Anna aposà en son favor, y de son hereu en defecte dels descendents de dita Dona Anna, ni altrament tenir dependencia alguna de dit vincle, ni dita Dona Anna poguè fer moguda en fer lo dit vincle per causa de la renunciació, que en son favor, li fou dita Dona Maria, puix ni dita Dona Maria tenia alguna utilitat de que se fes dit vincle, ni dita Dona Anna, de que dita Dona Maria li fes dita renunciació, lo que se manifesta ab tota claredat, perque en quant à dita Dona Maria, se diu, que si dita Dona Anna feu vincle en favor de sos fills, y descendents, y en defecte de aquells en favor de dita Dona Maria, y son hereu ab reserva de 1000^{ll.} lo mateix vincle feu la dita Dona Maria en las diras 4000^{ll.} que eran lo valor de la mitat de dita Baronia, en favor de sos fills, y descendents, y en defecte de aquells, en favor de dita Dona Anna, y de son hereu, ab reserva tambe de 1000^{ll.} & per eadem verba, que fou concebut lo vincle de dita Dona Anna, y aixi si dita Dona Maria fos morta sens descendents, lo benefici redundava en utilitat de dita Dona Anna, y de son hereu, reportantne dany dita Dona Maria, en restar privada de poder disposar liberament de la mitat de dita Baronia, eo, de diras 4000^{ll.} que eran lo valor de aquella, y com tot pendia ex futuro eventü, essent iguals las dos en lo valor de las

co-

colas que cada vna vinculava, y ab vnas mateixas condicions, y substitucions, nos podia considerar de dits vincles ex tunc major benefici à la vna que à la altra, puix aixi com ha tingut lloch lo posat per dita Dona Anna, en favor del Vescompte Don Pedro de Perapertuffa fill, y hereu de dita Dona Maria per defecte dels descendents de dita Dona Anna; podia tenir lloch lo vincle de dita Dona Maria, en favor de dita Dona Anna, y de son hereu, en cas que dita dona Maria fos morta sens fills, ni descendents.

5 En quant emperó à dita dona Anna, de que no tinguè alguna utilitat, ni benefici, de la renunciació, que li feu dita dona Maria, y que aixi no poguè ser moguda à fer lo dit vincle per raho de dita renunciació patet, perque en los mateixos Capitols matrimonials de comu consentiment de las parts, se estimà la dita Baronia en 8000^{l.} deductis oneribus, y se pactà, que per quant las dos havian succehit ab intestato pro æquis partibus à la dita Baronia, judicant esser inconvenient lo dividirse aquella, quedàs dita Baronia à dita dona Anna, donant à dita dona Maria 4000^{l.} que era lo valor de la mitat de dita Baronia, que li expectava, y per las quals feu dita renunciació, y per consegüent no tenint dita dona Maria, ni podent pretendrer segons la estimació, ques feu à les hores de dita Baronia, sino tant solamēt las ditas 4000^{l.} que era lo valor de la mitat de aquella, que li expectava, pagantli aquellas dita dona Anna ninguna utilitat, se pot considerar à dita dona Anna de dita renunciació, per venir à pagar integrament dita dona Anna à dita dona Maria, segons la estimació ques feu à les horas de dita Baronia, que eran las ditas 4000^{l.} essent constant en dret, que quant en vn instrument hi ha molts pactes, y los contrahents no se son moguts ha posar lo vn per respecte del altre, y altrament no tenen entre si dependencia substancial, encara que ocasional, en manera alguna son dits pactes correspectius ex latè traditis ab Urceol. de transact. d. quest. 97. fere per tot, & precipuè à num. 14. cum pluribus ab eo allegatis Cyriac. d. contr. 90. à num. 20.

5

ad 27. Merlin. *de pignor. post tract. d. decis. 142. num. 24. & 25.*
6. Tercio, exclou aixi be dita crespectivitat lo fet fet lo
vincle en dits Capitols matrimonials, tant en la donació, que
feu dita dona Anna, com dona Maria en favor de llurs fills,
y descendents respectivè, y per consegüent nos podia revo-
car en perjudici de sos fills, y descendents expressament cri-
dats, nec de concensu dellas, ni dels donataris, Font. *de pact.*
claus. 4. glos. 9. par. 1. n. 4. & 5. to. 1. Peguer. tom. 2. decis. Seu cap.
31. à num. 5. Gratian. discep. forens. cap. 924. à num. 31. ad 34. tom.
5. Sesse decis. 19. n. 13. to. 1. Tiraq. de retract. conven. §. 6. glos. 2.
num. 14. fol. mibi 958. y subsistint dit vincle per no poderse re-
vocar en perjudici de dits fills, y descendents cridats ex pro-
pria persona; es indubitat, que no sols, no son correspectius
los pactes de dita renunciació, y vincle, imò apar es impos-
sible lo poderho fer, puix annullada dita renunciació, tant
mateix subsistia dit vincle, y effer regla certa en materia de
correspectivitat, que vno pacto sublato aliud corrui. Ur-
ceol. *de transact. d. quest. 97. num. 18. com pluribus Rottæ deci-*
sionibus, & post tract. decis. 93. num. 3. cum multis.
7. Quarto, exclou de la mateixa manera dita correspec-
tivitat, de que en la causa de la rescisió de dita renunciació,
que aportava dita dona Maria, à relació del Mag. Dr. Pera Lilo-
bregat, se oposa formitèr contra la lesió pretesa per dita do-
na Maria, de que vltra de las 4000 ff. que dita dona Anna li
prometè donar per lo valor de la mitat de la Baronia, era ef-
tada feta substitució, y vincle per dita dona Anna en favor de
dita dona Maria, morint dita dona Anna sens fills, inferint
de aqui, que aixi com aqueix pacte feya valer manco dita
Baronia, feya tambe, que fos mes lo que dita dona Maria re-
bia, com aixi consta del article 40. dels donats en dita causa
als 4. de Agost 1563. y del ques deduhí en lo article 7. dels do-
nats, en la present causa per la adversa als 9. de Novembre de
1616. en lo qual se diu tãbe, q̄ no obstãt lo sobredit, fou profe-
rida sentència en favor de dita dona Maria, la qual sentència se
B.

troba exhibida en lo present procès, juntament ab lo dit article 40. De que resulta, que ja en dita sentència se dona per constant, que dita renunciació no tenia connexitat, dependència, ni correspectivitat alguna, ab lo dit vincle, y que ningun benefici se poguè considerar en dita dona Maria, per rahò de dit vincle, puix haventse oposat formitèr de dit pretès benefici, y vtilitat per exclourer dita lesió, se declarà nulla la dita renunciació, per raho de dita lesió, lo que en manera alguna se fora així declarat, si la dita renunciació fos estada correspectiva al dit vincle, perque à les hores se hauria ponderat lo benefici, y vtilitat, que ex futuro eventu podia reportar dita dona Maria de dit vincle, y fer cessar així la dita lesió, com així en estos casi propriis termens, ho ensenya *Valer. de transact. tit. 6. quest. 2. num. 5.*

8 Quintò, es tambe de ponderar en exclusió de dita correspectivitat, lo que quotidie experimur en los Capitols matrimonials, de que ordinariament lo Pare en lo primer Capítol dota la filla de certa quãtitat pro jurib⁹ legitimè paternæ, & maternæ, y despres en altre Capítol la dita filla tenintse per contenta de la dita dot, renuncià à tots los drets paternos, y maternos, y altres qualsevols, que li pugan competir en los bens de son pare, y perque lo Pare no li ha assignat, ni expressat certa quantitat pro iuribus maternis, pot la filla intentar lo remey de la lesió adversus dictam renuntiationem, y rescindir, y annullar aquella, y no obstant dita annullació, pot tant mateix demanar la dot promesa per dit son pare, encara que la haguès promesa major del que no hauria, si la filla no haguès fet dita renunciació, *Font. tom. 2. de pact. claus. 9. glos. unic. par. 1. à num. 5. Cyriac. contr. forens. contr. 90. à num. 27. & maximè à num. 38. tom. 1.* ahont expressament diu, que la dita dotació, no te correspectivitat alguna ab la dita renunciació. De que se veu, que no essent correspectiu lo Capítol de dita renunciació al de la dita dotació, no obstant, que dita renunciació se fa per respecte de dita dotació, & è contra, ab molta mes rahò en nostre cas se

7
se pot dir, que la renunciació feta per dona Maria en dits Capitols matrimonials, no es correspectiva al dit vincle, encara que en dita renunciació sian posadas aquellas paraulas: *Se seguirà utilitat, y honrra à dita Dona Maria, à la qual dita Baronia restarà vinculada.* A mes de que com dalt se ha fet evidència, ninguna utilitat ne reporta dita dona Maria del vincle, que feu dita dona Anna, en favor de dita dona Maria, y de son hereu, en defecte dels fills, y descendents de dita dona Anna, per haver fet semblant vincle dita dona Maria en favor de dita dona Anna, y de sō hereu, y no cōtenir en substància lo hu mes, que lo altre, y pendir ex futuro eventu la purificació de dit vincle, en favor de dita dona Maria, y son hereu, o de dita dona Anna, y de son hereu.

95 Sextò, exclou tambe dita correspectivitat lo haver (despres de haverse rescindida dita renunciació per dita dona Maria, y morta ja dita dona Anna) introduhit causa dona Blanca de Entorn, y Despalau, filla de dita dona Anna, contra don Dalmau Despalau à las horas possessor de dita Baronia, à relació del Magnífich Doctor Rafel Rubi, y Coll, intentant la acció vindicativa, en virtut de la disposició de dit vincle, exhibint en procès tot lo thenor, y capitol de aquell, y compedent indecisa dita causa moris la dita dona Blanca sens fills, y dita Baronia espectàs en virtut del dit vincle à dona Eleonor Farran, y Despalau altra filla de dita dona Anna, se oposà dita dona Eleonor à la prosequició de dita causa, allegant que lo dit vincle havia tingut lloch en son favor, reproduhint per dit efecte lo Capitol de dit vincle, y ultimament en virtut de aquell reporta sentència favorable, y fou posada en possessió de la mitat de dita Baronia, com resulta dels merits del procès; y per consegüent essent feta molt temps antes per dita dona Maria la rescisió de dita renunciació, nos pot negar, que haventse valgut de dit vincle las ditas dona Blanca, y dona Eleonor, que aprobaren aquell, y donaren per constant, que lo dit vincle no tenia cotrespectivitat alguna ab la dita rennunciació, puix annullat

lo

lo Capítol de dita renunciació perseveraren, y y aprobaren
ditas dos germanas lo dit vincle, lo que en manera alguna
podia fer, si dits Capítols de renunciació, y vincle, fossen
estats correspectius, per las rahons, y authoritats sobre re-
feridas, al que en manera alguna pot contradir la Illustre
part altra, com à tenint dret, y causa de dita dona Eleonor,
ex leg. cum à matre, & similibus, Cod. de rei vind. sup. glo. in v.
ib. 10. 20. Sens que al sobredit obste lo dit la Illustre part al-
tra, que las ditas dona Blanca, y dona Eleonor aprobaren lo
dit vincle en dita causa, en quant tenia respecte à ellas, y à
fos descendents; no empero en quant à la vocació de dita
dona Maria, y son hereu en falta dels descendents de dita do-
na Anna, y q̄ la correspectivitat, q̄ tenia la dita renunciació
ab dit vincle, no era ab lo posat en favor dels fills, y descen-
dents de dita Dona Anna, sino en lo posat en favor de dita do-
na Maria, y de son hereu. Perque se respon, que nos pot ne-
gar, que en lo dit vincle ordenat per dita dona Anna foren
cridades actives, & passives tots los fills, y descendents de aque-
lla, y gravat lo ultim de aquells morint sens fills, y descen-
dents, en haver de restituir la dita Baronia à la dita dona
Maria, y ella premorta à son hereu, y aixi estent estadas cri-
dadas en dit vincle dona Blanca, y dona Eleonor actives, &
passives, havent acceptat lo dit vincle la dita dona Eleonor,
que fou la ultima descendent de dita dona Anna, havent
mort aquella sens fills, y descendents, premorta ja dita dona
Maria, competiaccio al dit Vescompte Don Pedro de Pera-
pertussay fill, y hereu de dita dona Maria, y vuy à esta Illus-
tre part, en virtut de dit vincle, pera vindicar la dita Baro-
nia de qualsevol possessor per haverse purificat aquell en fa-
vor de dit Vescompte Don Pedro ex Cancer. *var. par. 1. cap. 1.*
2. num. 8. Peregr. de fidei com. art. 45. num. 13. q. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
Ni à tot lo sobredit, y ponderat en exclusió de dita
correspectivitat, obitaria sis deia, que quant se tracta de res-
cindir vna concordia per lasionem, tots los Capítols son
correspectius, y que aixi dita lesió venit estimanda non ex
vno tantum Capitulo, sed ex omnibus simul iunctis, volent-
ho

ho inferir de Urceol. *de transact. dic. quest. 97. num. 25.* Perque si attentament se llitg dit *num. 25.* apar que sols refereix Urceol. que la Rota in vna veliterna transactionis 20. Novembris 1617. coram Card. Sacrato impress. apud Petrum Pacionum. *de locat. & conduct. cap. 25. num. 71. declarando theoreticam desumptam ex consil. 217. num. 9. & seq.* de Surdo, y de Natta *consil. 133. num. 6. & per tot. diu,* que aut quæritur de vno Capitulo, lo efecte del qual se pot separar de tot lo contracte, com en lo cas de Natta, en lo qual se tractava del implement de vn Capitol de transfacció, que se podia molt be separar del implement de altre Capitol, y à les hores quiscu de dits Capitols, se considera tamquam quid diversum, & separatum: aut verò effectus de quo agitur, non potest separari à toto contractu, com en lo cas de Surdo, en lo qual se tractava de la lesió de vn contracte, la qual non veniebat estimanda de vn Capitol tant solament, sino de tots junts; quia illud quod dimittebatur in vnum poterat refici in alio, y en dit cas molt be se pot dir, que tots los Capitols son correspectius, y que lo hunos pot determinar sens lo altre, lo que no nega esta part, puix tant lo cas de Natta, com lo cas de Surdo, que refereix la Rota apar ques conforman ab la disposició de dret, que es, que quant vn Capitol, de vna transfacció, se pot separar de altre Capitol, en manera alguna son correspectius, que es lo cas de Natta, y quant lo Capitol de vna transfacció, nos pot separar de tot lo contracte, ans be la lesió se ha de estimar, no de vn Capitol tant solament, sino de tots per ser inseparables, son dits pactes correspectius, que es lo cas de Surdo; emperó ni Urceol. en dit *num. 25.* ni la Rotta, ni Natta, ni Surdo en dits consells, afirman, que quant se tracta de rescindir alguna concordia per læsionem, tots los pactes son correspectius; ans be dit Urceol. en los *num. 15. y 16.* antecedents de dita *quest. 97.* sent la mateixa distinció de Natta, y Surdo citant lo mateix consell de Surdo 217. diu, que si se tracta de rescindir vna concordia per læsionem, quant los pactes de aquella son separables, y dividos, en estimar la dita lesió, no se ha rahò de

tots los pactes, per no fer aquells correspectius, y lo mateix ensenya Cyriac. *dicta contr. 90. num. 34. & 35.* que allega Urceolo, reprobant lo dit consell de Surdo. 217.

12 Tampoch obstaria sis deya, que dato, que la dita renunciació, no fos correspectiva al dit vincle, & è contra; empero apar, que nos pot negar, que lo vincle ordenat per dita Dona Anna, y vincle ordenat per dita Dona Maria en dits Capitols matrimoniais son correspectius per trobarse fets en en vn mateix Capítol, y altrament, y haventse declarat en la sentència feta per lo Magnífich Doctor Pera Llobregat, que se havia de rescindir la renunciació feta per dita Dona Maria, en favor de dita Dona Anna, per la lesió enorme, y enomissima, que entrevinguè en aquella, adjudicantli la mitat de dita Baronia de Gelida, ab intestato, y havent possehit aquella dita Dona Maria, despres ab dit títol, apar, que cesa lo vincle ordenat per dita Dona Maria, de tal manera, que si haguès vingut lo cas de fer morta dita Dona Maria sens fills, ni descendents, sobreviventli dita Dona Anna, no hauria pogut dita Dona Anna succehir à la mitat de dita Baronia en virtut del vincle ordenat per dita Dona Maria, per no trobarse posat aquell en la mitat de dita Baronia en especie, sino en tot cas en las 400000. que li prometè donar dita Dona Anna, perque li fes la renunciació de la mitat de dita Baronia.

13 Perque se respon, que à mes de que dita Dona Maria en dita causa may demanà que se li fos adjudicada la mitat de dita Baronia ab intestato, sino que fos anulada, y rescindida dita renunciació per læsionem, importaria poch, que aixi se declaràs en dita sentència de Llobregat, perque la veritat es, que rescindida dita renunciació, expectava à dita Dona Maria ab intestato la mitat de dita Baronia, y aixi ho confessaren tant dita Dona Maria, com dita Dona Anna en los Capitols matrimoniais de dita Dona Anna ab D. Enrich Despalau, en los quals se feren dita renunciació, y vincle. Empero lo haverse adjudicat en dita sentència à dita Dona Maria ab intestato la mitat de dita Baronia, no poria en ma-
nera

nera alguna obrar, que cefsàs lo vincle ordenat per dita Dona Maria en dits Capítols matrimoniais, perque las 4000^l. en las quals posà lo vincle dita Dona Maria, eran per lo valor de la mitat de dita Baronia, que li expectava ab intestato, com aixi resulta de dits Capítols matrimoniais, y aixi nos pot negar, que las ditas 4000^l. de consensu partium foren subrogadas en lloch de la mitat de dita Baronia, à efecte, que las ditas dona Anna, y dona Maria fossen iguals en lo que vinculavan, y aixi lo mateix ve ha fer lo haver posat dita dona Maria dit vincle en ditas 4000^l. que si lo haguès posat en la mitat de dita Baronia ex traditis à Gratian. *discip. forens. cap. 989. num. 22. & 23.* Burat. *decis. 913. num. 9. & 10.* Alexand. Ludovif. *decis. 60.* Pereg. *de fideicom. art. 16. num. 30.* Quant, y mes, que en tot cas nos pot negar, que se havia de sustentar lo vincle de dita dona Maria en ditas 4000^l. del qual en manera alguna sen podia apartar, encara que ab la dita sentència se li haguès adjudicada la mitat de dita Baronia ab intestato, y en aquellas (que com es dit eran lo valor de la mitat de dita Baronia) hauria succehit dita Dona Anna, en cas, que dita dona Maria fos morta sens fins, y descendents en virtut de dit vincle.

Y lo que exclou tot dubte es, que ni lo vincle ordenat per dita dona Maria, ni lo ordenat per dita dona Anna en dits Capítols matrimoniais, eran, ni podian ser entre si correspectius, perque com es dit en dits respectiue vincles foren cridats los fills, y descendents de ditas dona Anna, y dona Maria, y per conseguent fuit ipsis respectiue ius quæsitum, y succehian en aquells ex propria persona, per las rahons del referidas en lo *num. 6.* y aixi encara que dita dona Maria fos vista apartarse del vincle, que feu en favor de sos fills, y descendents, y en defecte de aquells en favor de dita dona Anna, y son hereu, y que restàs destruhit dit vincle (lo ques nega) tant mateix hauria subsistit, com subsisti lo vincle ordenat per dita dona Anna, en favor de sos fills, y descendents, al qual succehian ex propria persona, y tingueren

renius quæsit, lo qual en manera alguna podia revocar dita dona Anna, ab que se veu restar, exclosa la pretesa correspondivitat de dits vincles, puix de la naturalesa de dita correspondivitat es, que vno pacto sublato aliud corrui, & vno destructo aliud debet etiam destriui, com dalt resta probat en dit *num.6.* ex Urceol. *de transact. quest. 97. num. 18.* & *post tractatum decis. 93. num. 3.* al qual se ajustan Burat. *decis. 469. num. 6.* Cæsar Barz. *decis. 15. num. 8.* & 9. Alexand. Ludovif. *decis. 492. num. 13.* Gratian. *discep. forens. cap. 246. num. 6.*

15 Er dato, que los dits dos vincles fossen correspondius, y que la dita renunciació fos correspondiva al vincle aposat per dita dona Anna (lo ques nega per las rahons sobre ponderadas) tant mateix se ha de revocar. eo, en millor commutar la Real sentencia à qua. Per quant nos pot negar, que en lo vincle ordenat per dita dona Anna, no sia cridat lo hereu de dita dona Maria, en defecte dels descendents de dita dona Anna, trobantse premorta dita dona Maria, per ser aixi litteral la disposició de dit vincle, lo qual tampoch se pot negar, que no restàs purificat en favor del Vescompte Don Pedro de Perapertussa fill, y hereu de dita dona Maria, per haver faltat los descendents de dita dona Anna, y haver premort dita dona Maria à la dita dona Eleonor, que fou la ultima descendent de dita dona Anna, que tambe mori sens fills, y descendents, sobreviyint lo dit Vescompte Don Pedro, com tot resulta dels merits del procès, y aixi no poguè dita Dona Maria ab la rescisió de dita renunciació apartarse, ni poguè ser vista haver renunciat al dit vincle ordenat per dita dona Anna, en perjudici de dit Vescompte Don Pedro, que com à fill, y hereu de aquella erat ex propria persona vocatus en dit vincle, y sols en tot cas podia dita dona Maria apartarse, y renunciar al dit vincle, en quant à sa persona, y en lo cas, que se li fos aquell deferit, no empero, que dita renunciació poguès danyar, ni fer perjudici à dit Vescompte Don Pedro cridat despres de ella per las autoritats allegadas en la primera allegació en dret en los *num.*

47. y 48. y en la addició en lo *num. 1.* ahont en lo *num. 2.* y següents se ha fet constar ab la authoritat de molts Doctors, que en nostre cas no tenia lloch lo dir la Illustre part altra, que la vocació de hereu de dita dona Maria podia comprendre estranys, y que per consegüent lo hereu de dita dona Maria tenia obligació de aprobar lo fet de aquella, per no poderlo impugnar, ans be que la vocació de dit hereu era de descendents, que per evitar prolixitat, y lo vici de repetició, se acontenta esta part ab la relació de dits numeros de ditas allegacions juridicas.

16. Ni rellevaria si es deya, que la vocació del hereu de dita dona Maria, fou ab estas paraulas, ibi: *Que ella haurà llexat de paraula, ò en escrits ab testament, ò en altre qualsevol manera, &c.* Volent inferir de dites paraulas, que dita dona Maria podia fer hereu à qualsevol estrany, ó qui li aparaguès, y que per consegüent qualsevol hereu, que haguès fet tenia obligació de aprobar son fet, sens poderlo impugnar.

17. Perque se respon, que en semblants termens de quant lo Pare en Capítols matrimonials hereta lo fill ab pacte, que morint sens fills tornen los bens donats, y compresos en dit heretament al donador si viurà, y fino à son hereu, ó successor vniversal, ó à aquell, ó à aquells, q̄ haurà disposat en escrits testament, ó en altre qualsevol manera; ha declarat noviter lo Real Senat, que venint lo cas del pacte reuercional, no tenia obligació lo hereu anomenat per lo donador en lo testament, qualsevol que fos de aprovar lo fet de dit donador, ni los uincles apofats en dit testament, y en particular à relació del Magnífich Ioseph Aleny als 30. de Juliol 1676. en la causa de Teresa Salamò Viuda, contra Gaspar Esteve, Not. Ribas, y à relació de Don Ioseph Ferrer als 8. de Abril de 1672. en la causa de Francisco Sala, y Alemany, y Bernat Sala de Arenys, Not. Anton Fabra, confirmadas ditas provisions en causa de suplicació infeguint *Font. de pact. to. 1. claus. 4. glos. 5. num. 56. & seq. & tom. 2. claus. 7. glos. 3. par. 3. ex num.*

48. & decis. 468. à num. 1. & 469. tot. & præcipue num. 11. & 12.
 Et lo que lleva tota dificultat es, que en nostre cas
 nos pot dir, que dita Dona Maria per la rescisió de dita re-
 nunciació fos vista apartarse, y renunciar al dit vincle, per
 fer cert en dret, q̄ per poder tenir lloch la renunciació de las
 cosas vinculadas feta per lo hereu gravat, ò fideicommissa-
 ri, es menester, que la successió, ò vincle en vida sua se li sia
 deferit, altrament si premor antes de serli deferit, no danya
 dita renunciació, ni fa perjudici al cridat despres de èll en dit
 vincle, encara que sia cridat ab la qualitat de son hereu, per
 reputarse dita renunciació, com si feta no fos, com magis-
 tralment ho ensenya Canc. var. par. 3. cap. 15. à num. 44. ad 65.
 & præcipue à num. 50. & à num. 57. Font. tom. 2. de pact. claus.
 9. glos. unica par. 1. à num. 62. qui num. 65. decisionem nostri Se-
 natus refert Peguer. tom. 2. decis. seu cap. 65. num. 4. Thesau.
 quest. forens. lib. 2. quest. 90. num. 11. Vincen. de franch. decis. 67.
 nu. 7. tom. 1. Y aixi no haventse deferit dit vincle, ni pogut de-
 ferir à dita Dona Maria per haver premort à la dita Dona
 Eleonar vltima descendent de dita Dona Anna, que succehi,
 y acceptà dit vincle, sobrevivint dit Vescompte Don Pedro
 fill, y hereu de dita Dona Maria, es indubitat, que qualse-
 vol pretesa renunciació de dit vincle, ques poguès inferir
 en dita Dona Maria seria, com si feta no fos, y en manera
 alguna hauria danyat, ni pogut perjudicar al dit Vescompte
 Don Pedro cridat ex propria persona en dit vincle.

Per totas las quals cosas espera esta Illustre part, que
 se declararà en son favor. Salvo, &c.

VALENTIA.